

У Америци има једна пословица: „Треба да водимо рачуна да нам се све жеље не испуне...“ (У ствари, кажу да је то кинеска мудрост, али порекло изреке је небитно.) Усред цунамија изазова и вешто исконструисаних тестова лојалности страним газдама, од Косова до Сребренице, новопостављени председник Србије ће свакако умети да цени увид америчких (или кинеских) мудраца да испуњавање давнашње жеље да буде на челу Србије можда у билансу није најбоља ствар која му се у животу догодила.

Предвидљиви притисак на председника да се што пре и што понизније изјасни (а то значи на пузећи начин, који наноси максималну штету Србији а преко чињеница најбезобзирније прелази) у вези са Сребреницом савршено илуструје стиску у којој се нашао. За састанак који му је 14. јуна заказан у Бриселу са бившим троцкистичким агитатором, а сада узорним демократом и поборником „европских вредности“, Жозе Мануел Барозом, председнику је већ организована сребреничка сачекуша. Шта га тамо чека безобразно најављује једна функционерка ниског ранга, Барозова помоћница за односе са јавношћу:

"Европска унија има јасан став и одлучно одбацује све покушаје прекрајања историје", рекла је Барозова портпаролка Пија Аренкилде Хансен новинарима, осврћући се на недавну Николићеву изјаву да у Сребреници није било геноцида, стоји у Танјуговој весту од 5. јуна 2012. [\[1\]](#)

Да ли ће нови председник имати моралне снаге и интелектуални капацитет да се у име Србије најенергичније одупре овим циничним уценама?

Заузимање било каквог става по питању Сребренице уопште није у делокругу одговорности Европске уније или њених органа. Брига о „прекрајању историје“ била би похвална да се ради о искреној посвећености утврђивању чињеница. Међутим, када се питање Сребренице буде нашло на дневном реду председничког састанка са Барозом, то сигурно неће бити случај. Задатак председника је зато јасан: у име Србије, он свом саговорнику мора да предочи да су Барозо и његова екипа управо ти који фалсификују

историју. И он мора да одбаци свако наметање њихове лажне слике, без обзира на цену.

Што важи за Бароза, важи и за К-und-К бирократу Валентина Инцка и његово синхронизовано блејање да је „негирање геноцида у Сребреници неприхватљиво и неопростиво . . . осврћући се на изјаву коју је недавно председник Србије Томислав Николић дао Телевизији Црне Горе да „у Сребреници није било геноцида”.

[\[2\]](#)

Да поставимо ствари онако како јесу, а не како се у лажном политичком дискурсу нашег времена представљају. Доказна грађа којом располажемо 17 година после догађаја подржава закључак да је Десети диверзантски одред, јединица етнички мешаног састава у којој су се налазили Срби, Муслимани, Хрвати и Словенци, и за коју се не зна од кога је примала наређења и ко је њене припаднике за извршене задатке (по сведочењу „крунског сведока“ Дражена Ердемовића) плаћао златом, одговоран за погубљење седам до осам стотина, а не хиљада, заробљених припадника 28. дивизије Армије БиХ после пада Сребренице 11. јула 1995. Неколико хиљада Муслимана јесте погинуло, али то је било у оружаном пробоју из „демилитаризоване“ зоне Сребреница, а не као последица погубљења. За ратни злочин који јесте био почињен не постоје докази да је био извршен са геноцидном насмером, што је нужан предуслов да би се могло установити постојање геноцида. По утврђеном контексту догађаја, злочин (који је био много мањег обима него што се у пропагандној верзији тврди) могао је бити извршен само по нечијој наруџбини и од стране плаћених убица за новац, а чак не ни из освете за претходно почињена зверства снага под командом Насера Орића, које су између 1992. и 1995. разориле око педесет српских села у близини Сребренице, побиле око 1.000 мирних житеља, а око 8.000 протерале са њихових огњишта. [\[3\]](#)

Наша невладина организација, Историјски пројекат Сребреница, спремна је да председника снабде свом потребном литературом у вези са овим питањем да би му помогли да Барозу, и ускоро Инцку ако то буде било потребно, аргументовано покаже ко „прекраја историју“. [\[4\]](#) Ово је идеална прилика да нови шеф државе докаже да је председник свих грађана, али не театралним подношењем оставке на положај председника своје странке него на једини начин који је за достојанство његове државе и за народ који представља стварно битан. Нека храбро и неустрашиво, као прави Шумадинац, бриселској и сарајевској булументи баци истину у лице.

Ако буде смогао снаге да то учини, он ће тек од тог момента – а не од тренутка када је положио заклетву пред Скупштином изабраном помоћу врећа лажних листића које је

Николић и истина о Сребреници

Пише: Стефан Каргановић
среда, 06 јун 2012 20:54

после првог круга јавности баш он показивао – стварно постати председник Србије.

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/eu-u-srebrenici-je-bio-genocid.html>

[2] <http://www.nspm.rs/hronika/valentin-incko-negiranje-genocida-u-srebrenici-je>

[-neprihvatljivo-i-neoprostivo.html](#)

[3] NIOD Report (Извештај Холандског ратног института), Part I: The Yugoslavian problem and the role of the West 1991-1994; Chapter 10: Srebrenica under siege.

[4] http://www.srebrenica-project.com/sr/index.php?option=com_content&view=

[category&layout=blog&id=22&Itemid=19](#)